

سیاسی

یادداشت

کلاب هاوس؛ سمبل تکثر

محمدرضا جلائی پور

فعال سیاسی اصلاح طلب

چند روزی است از برنامه کلاب‌هاوس، شبکه اجتماعی تازه‌ای که با استقبال کم‌نظیر مردم کشورمان روبه‌رو شده، استفاده می‌کنم. یک برنامه گفت و گو محور که اعضای آن می‌توانند پیرامون آنچه ضروری می‌دانند، در یک اتاق مجازی دور هم جمع شوند و تبادل نظر و گفت‌وگو کنند. اتاق‌های گفت و گویی که این روزها دیدم از همه قشر و همه نوع نگاهی بود. یک اتاق دارند پیرامون انتخابات آزاد سخن می‌گویند. اتاق دیگر، اصولگرایان جمع شده و در مورد کاندید مورد نظرشان در انتخابات سخن می‌گویند. اتاق مشابهی هم‌زمان از اصلاح‌طلبان شکل گرفته. اتاق شلوغ دیگری پیرامون تجربیات مردم از گشت ارشاد حرف می‌زند. دیگری، در مورد آبان ۹۸ دیگر اتاقی است با حضور اپوزیسیون‌های سرشناس نظام که مشغول بحث در مورد تحریم انتخابات هستند. اتاق دیگری هم‌زمان در مورد لزوم حضور همه مردم مشغول طرح بحث‌اند. بخشی هم در یک اتاق دیگر در نقد سیاست‌های حجاب اجباری و تعدد زوجات و ازدواج سفید بالا گرفته. اتاق دیگر در مورد صدا و سیماحرف می‌زند و… به‌نظرم کمتر جای جهان می‌شود مردم یک جامعه را اینطوری تشنه گفت‌وگو یافت. اتاق‌های گفت‌وگو بیست و چهار ساعته را هم دیدم حتی که مردم با عقاید مختلف پیرامون یک موضوع واحد تبادل نظر می‌کنند، با هم موافقت یا مخالفت می‌نمایند، هم را به چالش می‌کشند و جالب اینکه حتی یک مورد توهین هم ندیدم و این تشنگی و این استقبال بی‌نظیر مردم ما از این برنامه، حاصل فضای بسته‌گفت و گویی بوده که همواره وجود داشته. صدا و سیما، روزنامه‌ها، رسانه‌ها، تریبون‌ها و… همه در دست جناح‌ها یا انحصار حکومت بوده و این آنهاپوهاند که اگر صلاح می‌دانستند بحثی را راه می‌انداختند و اگر صلاح نمی‌دانستند، در همان تریبون‌ها و یکطرفه، برای مردم منبر و عطف می‌روند. آنهایی که همواره مردم و تکثر زیبای آنان را انکار و سانسور نموده‌اند. بی اغراق نیست اگر بگویم در چه‌ل و چند سال گذشته، هیچ چیز چون گفت‌وگو و تضارب آرا و تکثر عقاید و نگاه‌ها، سرکوب نشده است و این برنامه تازه، انکار یک خط قرمز حاکمیتی را نقض کرده. حال‌این مردم تشنه گفت‌وگو هستند که فضای این برنامه را با صحبت کردن از باب‌های مختلف اشغال کرده‌اند، همه با هر عقیده‌ای پیرامون آنچه بزرگی است برای ما کلاب‌هاوس. امروز نماد یک حکومت پویا و متکثر است. حکومتی که هیچ قشری از مردمش را بی‌اختیار و عقیدت و نگاهش کنار نمی‌زند، حکومتی که برای مخالفینش هم اتاق گفت و گو مهیا کرده و حتی برخی مسئولان را وادار ساخته تا با حضور در این برنامه‌ها، بی‌واسطه با مردم سخن بگویند.

نکته

رئیس سازمان پدافند غیر عامل:

هفت استان ایران، هسته‌ای شده‌اند

رئیس سازمان پدافند غیر عامل با بیان اینکه موضوع فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای ایران پس از انقلاب اسلامی از مهمترین مباحث در حوزه سیاست خارجی کشور بوده است، اظهار داشت: در حالیکه در زمان رژیم پشمنهایی، آمریکا و اروپایی‌ها به دلیل وابستگی نظام سیاسی ایران به آنهاز، بهره‌برداری از نیروگاه‌های هسته‌ای در ایران حمایت می‌کردند اظهار داشت: این‌حال با روی کار آمدن یک حکومت مستقل در ایران نه تنها حمایت‌هاز تا توسعه بهره‌برداری از نیروگاه‌های هسته‌ای قطع شد، بلکه سنگ‌اندازی‌های متعدد برای حذف کامل صنعت هسته‌ای در ایران آغاز گشت. ایسنا نوشت، سردار غلام‌رضا جلائی با اشاره به اینکه طی این سال‌ها ایران با درک این موضوع نمی‌تواند آینده انرژی خود را به تصمیم دشمنان گره‌بزند وارد عرصه فعالیت‌های هسته‌ای شد، حیانت آنها باعث شد تا ایران با یک بی‌اطمینانی کامل به سمت توسعه فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای و آنهم بحث فوق‌پیشرفته تکمیل چرخه سوخت هسته‌ای حرکت کند. وی با اشاره به اینکه مساله هسته‌ای امروز نماد خودباوری، استقلال و توانایی ملت ایران است، گفت: به سمت جلو است. گفت: چند دهه است که غرب تلاش دارد تا موضوع انرژی هسته‌ای را در ایران متوقف کند اما با درایت مقام معظم رهبری و ایستادگی ملت این صنعت همچنان سرپا و به سمت جلو حرکت می‌کند. جلالی با تأکید بر اینکه دشمنان راه چاره‌ای جز پذیرش ایران هسته‌ای صلح‌آمیز و قدرتمند ندارد، گفت: شکست کارزار فشار حداکثری دولت آمریکا آخرین تیر در تر کش دشمن برای توقف فناوری هسته‌ای در ایران بود و به لطف خدا سد تحریم‌ها نیز با سیل اراده قوی ملت ایران به زودی فرو می‌ریزد. رئیس سازمان پدافند غیرعامل کشور با اشاره به اینکه این سازمان حسب تدابیر رهبری و سیاست‌های بالادستی، در حوزه پدافند پرتوی اقدام به راه اندازی یک قرارگاه عملیاتی کرده است، گفت: در این قرارگاه، موضوعاتی همچون مقابله با تهدیدات پرتوی، ارتقای آمادگی‌های عمومی کشور، تهیه و اجرای طرح واکنش اضطراری، ایجاد زیرساخت‌های درمانی در دستور کار است. وی با بیان اینکه آژانس انرژی اتمی به عنوان مرجع بین‌المللی در مباحث هسته‌ای بر ضرورت وجود ساختارهای پدافند غیرعامل در زمینه پرتوی تأکید دارد، افزود: امروز ۷ استان ایران هسته‌ای شده‌اند و صنعت هسته‌ای در بسیاری از بخش‌های کشور همچون بخش بهداشت و درمان مورد استفاده است و لذا توسعه مباحث ایمنی، امنیت و دفاع و ایجاد زیرساخت‌های لازم برای بهره‌برداری امن از این فناوری از دستورکارهای قرارگاه پدافند پرتوی است. جلالی با اشاره به اینکه سازمان پدافند غیرعامل در سال‌های گذشته برگزاری رزمایش‌هاو تمرین‌ها برای مقابله با حوادث احتمالی پرتوی در مقیاس‌های مختلف را برگزار کرده است و همچنین این رزمایش‌ها در دستور کار است، اظهار کرد: خوشبختانه در بخش‌های توسعه زیرساخت‌های بهداشت و درمان نیز اقدامات خوبی صورت گرفته است و در تلاش هستیم تا قبط در مان مفیدمیت‌های پرتوی در کشور را راه‌اندازی کنیم. وی تصریح کرد: تلاش داریم تا ضمن ارتزایی مخاطرات محیطی و رصد تحولات سطح آمادگی‌ها را ارتقا ببخشیم.

معاون ارتباطات و پیگیری اجرای قانون اساسی

معاونت حقوقی رئیس‌جمهور در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

مجلس با رفراندوم

مردمی مخالفت نکند

رئیس‌جمهور موضوع اولین رفراندوم را پیشنهاد کند

رفراندوم، از روش‌های اعمال دموکراسی مستقیم است

مجلس سامانه ابتکار مردمی رفراندوم را طراحی کند

آرمان ملی – محمدهادی علیمردانی: مردم حاکمان اصل

هستند و قانون اساسی که مشروعیت‌بخش تمامی ارکان و دستگاه‌های نظام است، مشروعیت خود را از مردم‌اخذ کرده است بنابراین تمامی بخش‌های حاکمیت باید تابع خواست و اراده مردم باشند. رفراندوم راه مراجعه مستقیم به رای مردم یا حاکمان اصل است. با وجود این، در قانون همه‌پرسی ایران، شورای نگهبان نیز در تایید یا رد درخواست همه‌پرسی از سوی مجلس یا دولت دخیل بوده و می‌تواند آن را مانند هر مصوبه دیگری رد کند. این موضوع در واقع توانی قانونی برای مقابله با اخذ رای از حاکم اصل برای اداره کشور در موارد گوناگون است. این رویه باید اصلاح شده و امکان طرح درخواست همه‌پرسی از سوی مردم نیز فراهم شود. همچنین باید قانونی برای برگزاری رفراندوم محلی وضع شود. برگزاری رفراندوم می‌تواند انسجام ملی را تا حد قابل قبولی افزایش دهد. در همین راستا «آرمان ملی» گفت‌وگویی با علی‌اکبر گرجی معاون ارتباطات و پیگیری اجرای قانون اساسی معاونت حقوقی رئیس‌جمهور و استاد دانشگاه شهید بهشتی انجام داده که در ادامه می‌خوانید.

موضوع برگزاری رفراندوم سال‌ها در کشور مطرح شده است. با این حال از ۱۲ فروردین سال ۱۳۵۸ تاکنون هیچ رفراندومی در کشور برگزار نشده است. چه منافعی در برگزاری رفراندوم برای کشور وجود دارد؟

اینچه می‌توان در زمینه رفراندوم به آن اشاره کرد، این است که رفراندوم یا پرسمان همگانی، یکی از روش‌های اعمال دموکراسی مستقیم است. آنچه امروز در نظام‌های سیاسی توسعه‌یافته شاهد آن هستیم، دموکراسی نمایندگی‌سالار است، یعنی دموکراسی غیرمستقیم. در دموکراسی غیرمستقیم، مردم از طریق انتخاب نمایندگان خود، ماموریت‌هایی را به آنان می‌سپارند و آنان در طول دوره نمایندگی، باید این ماموریت‌ها، مطالبات و خواست‌های مردم را نمایندگی کرده و برای تحقق آن بکوشند. بنابراین در نظام دموکراتیک نماینده‌سالار، مشروعیت و کلا و نمایندگان ملت، به آن است که در دوره تصدی، برای تحقق خواسته‌های مردم و موکلین خود بکوشند. در غیر این صورت این نمایندگان به هیچ وجه مشروعیت نخواهند داشت اما به دلیل اینکه در پاره‌ای از موارد نمایندگان ملت پس از شعارها و وعده‌های داده شده خود را فراموش می‌کنند، معمولاً در اغلب نظام‌های سیاسی توسعه یافته، روش تکمیلی دیگری برای دموکراسی پیش‌بینی می‌کنند. آن روش، دموکراسی مستقیم بوده که رفراندوم است. از این طریق برگزاری رفراندوم‌ها ما دموکراسی مستقیم را با دموکراسی غیرمستقیم ترکیب می‌کنیم و این ترکیب مجموعه کامل‌تر و کارآمدتری را به ما عرضه می‌کند، بنابراین در دموکراسی ترکیبی، یعنی دموکراسی که هم نماینده‌سالار بوده و هم مستقیم بوده که مردم در زمان‌های مختلف و بزنگاه‌های تاریخی مستقیماً اراده و نظر خود را در یک همه‌پرسی ملی یا محلی ابراز می‌کنند.

همانطور که آقای رئیس‌جمهور اخیراً مطرح کردند، در برخی کشورها در خواست رفراندوم از سوی مردم مطرح می‌شود نه مسئولان. آیا تکیه رفراندوم بر اراده مسئولان در ایران سبب شد در سال‌های اخیر هیچ همه‌پرسی مطرح نشود؟
اینکه ابتکار برگزاری رفراندوم با چه کسی باشد، در کشورهای مختلف متفاوت است. در برخی از کشورهای اروپایی، روشی راداریم که «ابتکار مردمی» نام‌گذاری شده است. ابتکار مردمی بدان معناست که هر‌گاه گروهی از مردم، ۱ میلیون یا چند هزار نفر، به این نتیجه رسیدند که حالا زمان آن است که قلم‌ن موضوع سیاست داخلی یا خارجی را، برای رفراندوم بگذاریم، مشروع به وقوع می‌انجامد و طولم می‌کنند. اما ضماها را تقدیم مرجع ذی‌صلاح می‌کنند و او نیز مجبور به برگزاری رفراندوم می‌شود. در برخی کشورها مانند ایران، درخواست یا ابتکار برگزاری رفراندوم مطابق اصل ۵۹ قانون اساسی به مجلس شورای اسلامی واگذار شده که باید به تصویب دو سوم نمایندگان مجلس برسد. اینکه می‌گوییم تصویب همه‌پرسی باید با امضای نمایندگان انجام شود، بدان معنا نیست که حتماً باانحصار، تنها و تنها خود نمایندگان مجلس می‌توانند این تقاضا را داشته باشند. دولت نیز می‌تواند مطابق قانون همه‌پرسی جمهوری اسلامی، لایحه بدهد و مجلس پیرامون این

نماینده‌گان مجلس باید دست به کار شوند و این قانون فعلی همه‌پرسی را اصلاح کنند. این قانون در تیر سال ۱۳۶۸ به تصویب مجلس رسیده است. این قانون نیاز به نوآوری دارد. این قانون جایی را برای ابتکار مردمی پیش‌بینی نکرده است که نقطه ضعف بزرگی در قانون رفراندوم ایران به شمار می‌آید. مجلس به سادگی می‌تواند در سایت خود سامانه‌ای تحت عنوان «سامانه ابتکار مردمی رفراندوم» طراحی کند. این نام همین حالا به ذهن بنده رسید. نام آن نیز می‌تواند به اختصار سامر باشد.(خنده)مجلسی‌ها در سایت مجلس اپلیکیشن یا نرم‌افزاری را قرار دهند، بعد مردم ببینند، با ارائه کد ملی، کپی کارت ملی و روش‌هایی که خود انفورماتیسین‌ها توان تعبیه آن را دارند، بگویند اگر به عنوان مثال ۲ یا ۳ میلیون نفر از مردم ایران و واجدین شرایط‌رای دادن، تقاضا کردند که موضوعی خاص به رفراندوم گذاشته شود، مجلس مکلف است، آن موضوع را در دستور کار خود قرار بدهد و شورای نگهبان نیز باید این موضوع را کاملاً تایید کند، زیرا امراجده به آرای ملت، نیاز به هیچ اجازه‌ای ندارد. ملت سرچشمه اصل است، حاکم اصل اعتبار بخش شورای نگهبان است. من نام این افراد را حاکمان آمامی قرار دادم. حاکماتی که به اصطلاح دارای ابد اصل نبوده و مانند شورای نگهبان، مجلس ریاست جمهوری و همه نهادهای حکومتی قدرت عاربه‌ای دارند و به تعبیری حاکمان عاربتی هستند. نهادهای هرگز نباید برای رجوع به حاکم اصل دچار شک و تردید شوند. بنابراین مجلس شورای اسلامی باید همت کند و حداقل دو اصلاح کلی را بر این قانون که در سال ۶۸ تصویب شد، اعمال کند. اولاً ابتکار مردمی رفراندوم را برای قانون جدید پیشهاد کند. حتی معتقد بدون اصلاح این قانون نیز خلاف نیست، اگر سامانه سامر که پیشنهاد داده شد، از سوی مجلس راه‌اندازی شود، زیرا اب مبانی حقوقی جور در می‌آید. هیچ قانون اساسی جوادان نبوده و نیست. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران هم از جمله همان‌هاست. اینکه به گونه‌ای با قانون اساسی خود کنیم که گویی برای الی الابد نوشته شده، از نشانه‌های نبود آگاهی ما به تحولات پنهان و آشکار جامعه و حقوق است. هر قانونی فرزند زمانه خویش است. قانون اساسی ایران ۴۰ سال تجربه اجرا شدن و اجرا ندمت دارد. صادقانه، شفاف و با یکاست و فراست باید این ۴۰ سال را به ارزیابی نشست. ارزیابی هم نباید فقط توسط خودی‌ها انجام شود. باید همه مدافعان، منتقدان و مخالفان ببینند و حرف‌های خود را از ادانه و هی هزینه بزند. مجلس و رئیس‌جمهور مجاز به پیشنهاد رفراندوم هستند، بنابراین شورای نگهبان نیز می‌تواند این تقاضا را ازاد امام‌هم‌ترین پیشنهاددهندگان، مردم هستند. اصلاح مهم دیگری که برای قانون همه‌پرسی لازم است و آن نیز پیش‌بینی رفراندوم محلی است.

لطفا درباره علت اهمیت نظارت شورای نگهبان بر همه‌پرسی بیشتر توضیح دهید. در صورتی که از این روال در مصداق فعلی خارج شویم، مشکلاتی در زمینه ناهماهنگی وجود نخواهد آمد؟
گاهی اوقات توجه نمی‌شود که شورای نگهبان در یکی از تفاسیر به پیشنهاد رئیس‌جمهور یا به پیشنهاد هر نفر از نمایندگان مجلس و تصویب حداقل دو سوم نمایندگان مجلس شورای اسلامی انجام خواهد شد. آنچه اهمیت دارد، این است که شورای نگهبان بر همه‌پرسی نیز نظارت خود را اعمال خواهد کرد. این نکته مهمی در کیفیت برگزاری همه‌پرسی در جمهوری اسلامی ایران است.

لطفا درباره علت اهمیت نظارت شورای نگهبان بر همه‌پرسی بیشتر توضیح دهید. در صورتی که از این روال در مصداق فعلی خارج شویم، مشکلاتی در زمینه ناهماهنگی وجود نخواهد آمد؟
گاهی اوقات توجه نمی‌شود که شورای نگهبان در یکی از تفاسیر به پیشنهاد رئیس‌جمهور یا به پیشنهاد هر نفر از نمایندگان مجلس و تصویب حداقل دو سوم نمایندگان مجلس شورای اسلامی انجام خواهد شد. آنچه اهمیت دارد، این است که شورای نگهبان بر همه‌پرسی نیز نظارت خود را اعمال خواهد کرد. این نکته مهمی در کیفیت برگزاری همه‌پرسی در جمهوری اسلامی ایران است.

شورای نگهبان یکی از نهادهای قانونی کشور است. چرا در این مصداق اراده این نهاد نباید اصالت داشته باشد؟

می‌گوییم، شورای نگهبان قانون اساسی. این قانون اساسی توسط ملت حاکم ایران اعتبار یافته است. بنابراین شورای نگهبان نیز در دل قانون اساسی بیرون آمده و مشروعیت پیدا کرده است. به همین خاطر زمانی که مسأله رفراندوم و همه‌پرسی را مطرح می‌کنیم، منظور آن اصل می‌خواهم درباره یک موضوع حساس و مهم به ملت و حاکم اصل و واقعی مراجعه کنیم. بنابراین شورای نگهبان می‌تواند این تفسیر بسیار شکلی و ظاهری خود از اصل ۹۴ قانون اساسی درباره رفراندوم و مراجعه به حاکمان واقعی را کنار بگذارد، زیرا در حقیقت مراجعه به نظر حاکم واقعی نیز ای به اجازه و تایید ندارد. شورای نگهبان محافظ و پاسدار قانون اساسی در برابر مجلس است. این شورا در برابر ملت که قانون‌گذار اساسی است، از قانون اساسی پاسداری نمی‌کند. رئیس‌جمهوری می‌تواند لایحه‌ای را برای برگزاری همه‌پرسی درباره موضوعاتی که مهم می‌پندارد به مجلس تقدیم کند. مجلس هم اگر تشخیص دهد که این موضوع قابلیت برگزاری همه پرسی را دارد آن را تصویب می‌کند. منتها با این شرایط شورای نگهبان اعلام کرد، رجوع به هر گونه همه‌پرسی بدون اجازه و تایید او نیست. در حالی که معتقدم شورای نگهبان ناظر مصوبات مجلس است، نه ناظر مصوبات ملت. پس در صورتی که کمترین زمینه برای رجوع به مالکان اصلی قدرت و حاکمیت فراهم نباشد نماینده‌ها و موکلان نباید رجوع به آن شوند.

شورای نگهبان به مجلس می‌گوید اگر شما بخواهید به حاکم اصل یعنی اصل مرجع کتید باید از من اجازه بگیرید. در حالی که رجوع به حاکم اصل هیچ اجازه‌ای نمی‌خواهد. رای و مصوبه مجلس اصل (ملت) توسط هیچ نهادی، از جمله شورای نگهبان قابل نظارت نیست. تمام نهادهای نظارتی، اداری و تقنینی مخلوق ملت حاکم است. پس نظارت مخلوق بر خالق مطلقاً بی‌معناست.

با این حال تاکنون هیچ اراده‌ای برای برگزاری همه‌پرسی از سوی دولت و مجلس دیده نشده است. اگر چه رئیس‌جمهور بارها در باره برگزاری رفراندوم صحبت کرده‌اند اما اقدامی عملی در این خصوص انجام نشده است. علت این انفعال چیست؟
من فکر می‌مانند بسیاری از فعالان حقوقی و اجتماعی معقد هستیم، خود

علی صوفی:

رویکرد اصلاح طلبان در ۹۲ و ۹۶ سلبی بود

اجماع‌سازی داشته باشد و هم بتواند از فیلتر شورای نگهبان عبور کند، بیان کرد: اصلاح‌طلبان با توجه به عملکرد آقای روحانی و حمایتی که از وی داشتند و همچنین ترکیب لیست امید در دهمین دوره مجلس مورد انتقاد افکار عمومی هستند اما باید این نکته را مدنظر داشته باشیم که رویکرد اصلاح‌طلبان در دو انتخابات سال‌های ۹۲ و ۹۶ سلبی بود؛ به این معنا که هدف اولیه این بود که دولت و پس از آن مجلس از دست جریان تندرو خارج شود. این عضو جبهه اصلاحات ایران افزود: جریان اصلاحات در آن مقطع مجبور بود تا ریسک کرده و از ضوابط و اصول اصلاح‌طلبی عدول کند و در انتخابات از شخصی حمایت کند که هیچ‌کدام از اصلاح‌طلب ندانست و در لیست مجلس نیز تعدادی اصولگرا حضور داشتند. وی ادامه داد: بنابراین اصلاح‌طلبان در یک شرایط خاص مجبور شدند چنین کاری را انجام دهند و همه اعتبار و حیثیت خودشان را پای این سیاست گذاشتند و اگر چه نتیجه گرفتند، پیروز شدند و رقیب را کنار زدند اما پس از آن شرایطی از نظر تحریم و اوضاع اقتصادی به وجود آمد که نتوانند از عملکرد دولت دفاع کنند و این عملکرد نیز به پشتوانه‌ای برای جریان اصلاحات تبدیل نشد. این فعال سیاسی اصلاح‌طلب با تأکید بر اینکه بنده اصلاحات و جامعه دیگر چنین تصمیمی را از سوی جبهه اصلاحات نمی‌پذیرد،

سخن روز

این پانزده هزار ناقل!!

ادامه از صفحه یک

و درجا با تست و آزمایش کرونا اگر گرفتار ویروس شده باشد او را قرنطینه می‌کنند. در ایران گاه خلاف آن عمل می‌شود. این خبر را در بین اخبار متنوع ایام عبد شنیدیم که ۱۵هزار نفر ناقل ویروس کرونا در ایام نوروز به سفر رفته‌اند! اگر این خبر واقعیت داشته باشد، باید پرسید ستاد ملی مبارزه با کرونا در کجای قصه قرار گرفته است؟ وقتی شما این امکان را دارید که فرد ناقل ویروس را شناسایی کنید، چرا حداقل نسبت به قرنطینه کردن این فرد اقدام نمی‌کنید و اجازه می‌دهید فرد ناقل آزادانه با سفر در میان جمعیت سالم در اندک زمان باعث گسترش بیماری آنهم از نوع جهش یافته آن بشود؟ حقیقت همین یک خبر را باید راستی آزمایی کرد. شناسایی فرد ناقل در کجا صورت گرفته است؟ وقتی فردبیمار شناسایی شد، وظیفه مراجع پزشکی چیست؟ مقررات الزام آور ستاد ملی مبارزه با کرونا چه می‌گوید؟ مگر وقتی که با بیمار ناقل بیمارستان بستری کردن این فرد اقدام کنند؟ بیماری نسبت به قرنطینه کردن فرد بیمار اقدام کنند؟ چه کسی پاسخگوی رها شدن این تعداد بیمار کرونایی در سطح جامعه است؟ اکنون هم که به مدت ۱۰ روز شهرهای قرمز را در قرنطینه کامل قرار دادیم آیا این روش می‌تواند راهگشا باشد؟ وقتی بانک‌ها فعال هستند، زمانی که اداره‌های دولتی کامکان باز می‌باشند ولو با تعداد کمتری از پرسنل، اتفاقاً باز بودن ادارات و حضور بخشی از پرسنل باعث تراکم آریاب رجوع می‌شود. کافی است سری به بانک‌ها بزنیم و به ورقه نوبت‌دهی که از دستگاه مربوطه اخذ می‌شود و تعداد نفرات منتظر نوبت در آن ثبت می‌شود دقت کنیم. کافی است ورقه نوبت‌دهی روزهای قبل با روزهای که مقررات قرنطینه اجرا می‌شود را با هم مقایسه کنیم. تراکم پشت دوایر دولتی با باجه بانک‌ها و طول زمان نوبت‌دهی قصه برغضه‌ای است که در گسترش ویروس کرونا در ایام قرنطینه بیشترین نقش را دارد. این نوع قرنطینه باعث فشار به اصناف و تولیدکنندگان می‌شود. کلبه شوسف به جز صوفی که مجاز به فعالیت می‌باشند، تعطیل هستند اما تعهدات مالی آنان با بزرگان بانک‌ها برقرار است. وقتی صنغی که تعطیل است و نمی‌تواند خرید و فروش کند، تعهدات او را چه کسی برعهده می‌گیرد ثبت چک‌های برگشت‌خورده در این روزها، نشانه عدم توفیق شیوه قرنطینه‌ای است که با تانسف بدون توجه به شرایط حاکم بر صنف مورد نظر اعمال می‌شود. ای نمونه، کالاهایی که در زمان معین باید مورد استفاده واقع شود در نوبت تولید قرار می‌گیرد. وقتی کارگاه تولیدی به علت قرظینه تعطیل می‌شود، نوبت‌دهی تولید هم متوقف می‌گردد اما نیاز مصرف‌کننده که تابع شرایط قرنطینه نیست، برای نمونه در بخش کشاورزی زمان مصرف سم و کود خصوصاً مبارزه با آفات معین است. به علت رکود حاکم در کارگاه‌های تولیدی عملاً نحوه عرضه سم و کود دچار بحران شده است که این بحران می‌رود به یکی از بحران‌های غیرقابل کنترل تبدیل‌شود. بخش بیمارستانی هستند، تراکم بیماران که روزروز جمعیت آنان افزوده می‌شود، پرسنل بیمارستان‌ها را خسته کرده است. کسانی که در جمع خانواده‌گی خود پرستار یا پزشک دارند، متوجه حقیقتی می‌شوند که نگارنده به آن اشاره کردم. پرسش کادر سلامت این است: نیاز نیست مسئول سلامت کشور باشید، کافی است اندک اطلاعاتی از چرخش ویروس کرونا داشته باشید. وقتی در ایام تعطیلات نوروز همه جاده‌ها باز بود و سفرهای نوروزی برقرار. وقتی ۱۵هزار کروابلی در رفت و آمد بین جاده‌ها و شهرها بمب ویروس کرونا را با خود حمل می‌کردند، وقتی در هفته‌های پایانی سال ۹۹ کثرتلی بر بازار به‌اصطلاح شب عبید نبود، پرسنل سلامت خبر از موج جدید ویروس بعد از تعطیلات نوروز می‌دادند اما گوش شنوایی نبود. مسئول وضع موجود چه چسب چس ستاد ملی مبارزه با کروناست؟ قرنطینه نیمه‌بند امروز که تا ۱۰ روز آینده حداقل ادامه پیدا خواهد کرد و فشار مضاعف آن بر کرده طبقات مختلف اجتماعی از کارگران فصلی و روزمرد تا اصناف مختلفی که امروزه به‌اجتبار به تعطیلی کشیده شده‌اند، ستاد کرونا می‌باشد. وظیفه حاکمیت این است که تأمین‌کننده امنیت بهداشتی مردم در شرایط بحرانی باشد. این امنیت حاصل نمی‌شود مگر اینکه همانند دیگر کشورها نسبت به واکنسیناسیون مردم اقدام کنیم. امروزه مطالبه اولیه و ابتدایی مردم تهیه واکنس و برنامه‌ریزی برای واکنسیناسیون عمومی است. اینکه گفته شود موج کرونا تا یزود پلکانی و امروز آسانسوری و دیگری بگوید مسوکی شده است، جز بی‌اعتنایی به واقعیت موجود و رفع مسئولیت از گسترش این ویروس منخوس که مبارزه با کروناست، آیا طرح و برنامه‌ای برای کسانی که با تعطیلی کشور سرمنده رزق روزانه افراد تحت تکلف خود می‌باشند، دارد؟ آیا برنامه‌ای برای جلوگیری از ورود افراد ناقل بیماریی جهش‌یافته کرونا به سرطه جامعه دارد؟ و ده‌ها سوال دیگری از این دست می‌توان طرح کرد با تانسف پاسخ همه آنها این است که سررشته امروز دست ما در رفته است. این دست مدیریت کرونایی ستاد ملی مبارزه با کرونا-به خدا پناه می‌بریم.